UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

4 päivänä maaliskuuta 2010 *

Asiassa T-410/06,

**Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd,** kotipaikka Lishui (Kiina), edustajinaan solicitor I. MacVay, R. Thompson, QC, ja barrister K. Beal,

kantajana,

vastaan

**Euroopan unionin neuvosto,** asiamiehenään J.-P. Hix, avustajanaan asianajaja G. Berrisch,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukevat

**Euroopan komissio,** asiamiehinään H. van Vliet ja T. Scharf,

ja

**Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC),** kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan aluksi asianajajat P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn ja S. Verhulst, sittemmin asianajajat Vlaemminck ja A. Hubert,

väliintulijoina,

jossa on kyse lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 5.10.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1472/2006 (EUVL L 275, s. 1) kumoamista kantajia koskevilta osin koskevista vaatimuksista,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. E. Martins Ribeiro sekä tuomarit S. Papasavvas (esittelevä tuomari) ja A. Dittrich,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kantza,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 20.2.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

**tuomion**

## Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (jäljempänä perusasetus), 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.

2. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta yhteisöön on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.”

2 Polkumyynnin toteamisen osalta perusasetuksen 2 artiklassa annetaan säännöt, joita sovelletaan verrattaessa kyseessä olevan tuotteen normaaliarvoa vientihintaan,

jolloin saman säännöksen 12 kohdan mukaan polkumyyntimarginaali on määrä, jolla normaaliarvo ylittää vientihinnan.

3 Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan sekä 2 artiklan 3 ja 6 kohdan sanamuoto on seuraava:

”1. Normaaliarvo perustuu tavallisesti viejämaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin.

Jos viejä ei tuota tai myy samankaltaista tuotetta viejämaassa, normaaliarvo määritetään muiden myyjien tai tuottajien hintojen perusteella.

– –

3. Mikäli samankaltaista tuotetta ei myydä tavanomaisessa kaupankäynnissä tai myynti on riittämätöntä tai erityisestä markkinatilanteesta johtuen tällaisen myynnin perusteella ei voida tehdä asianmukaista vertailua, samankaltaisen tuotteen normaaliarvo lasketaan alkuperämaan tuotantokustannusten perusteella lisättynä kohtuullisella määrällä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa, tai tavanomaisessa kaupankäynnissä soveltuvaan kolmanteen maahan käytettyjen vientihintojen perusteella edellyttäen, että hinnat ovat edustavia.

– –

6. Myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa varten lisättyjen määrien on perustuttava tosiasialliseen tietoon, joka pohjautuu tutkittavana olevan valmistajan tai viejän samankaltaisen tuotteen valmistamiseen ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä. Jos kyseisiä määriä ei näin voida määrittää, ne voidaan määrittää käyttäen seuraavia perusteita:

a) muiden tutkimuksen kohteena olevien viejien ja tuottajien osalta vahvistettujen tosiasiallisten määrien painotettu keskiarvo samankaltaisen tuotteen tuotannossa ja myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla

b) kyseisen viejän tai tuottajan maksamat tai saamat tosiasialliset määrät saman yleisen luokan tuotteiden tuotannossa ja myynnissä tavanomaisessa kaupankäynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla

c) mikä tahansa muu hyväksyttävä menetelmä sillä edellytyksellä, että siten määritetty voiton määrä ei ylitä voittoa, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla.”

4 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisedellytyksistä säädetään seuraavaa:

”– – Kiinan kansantasavallasta – – peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyyntitutkimuksessa normaaliarvo määritetään 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella – – osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. – –”

5 Perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdassa ja 9 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”8. Vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämaasta yhteisöön.

9. Jos vientihintaa ei ole – – [se] voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei jälleenmyydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.”

6 Perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa säädetään vahingon toteamisesta seuraavaa:

”2. Vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla ja b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan.

3. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän osalta on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön tuotantoon tai kulutukseen. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

– –

6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa tässä asetuksessa tarkoitetussa merkityksessä. Tässä tapauksessa se merkitsee sen näyttämistä, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja hinnoilla on yhteisön tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.”

7 Perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan viimeisen virkkeen mukaan ”polkumyyntitullin määrä ei saa ylittää vahvistettua polkumyyntimarginaalia, ja määrän on oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi”.

8 Perusasetuksen 20 artiklan 1, 2, 4 ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejämaan edustajat voivat pyytää, että niille ilmoitetaan olennaisten tosiasioiden ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Ilmoittamista koskevat pyynnöt on osoitettava kirjallisesti viipymättä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen ja ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti niin pian kuin mahdollista.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteitä suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt.

– –

4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukautta ennen lopullista päätöstä tai lopullisia toimenpiteitä koskevan komission ehdotuksen jättämistä 9 artiklan mukaisesti. Jos komissio ei voi välittää tiettyjä tosiasioita tai huomioita sillä hetkellä, se on tehtävä mahdollisimman pian. Ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin

tekemälle päätökselle, ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista.

5. Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kunkin tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää."

**Asian tausta ja riidanalainen asetus**

9 Kantaja, Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd, on Kiinaan sijoittautunut jalkineita valmistava yhtiö.

10 Yhdistetyn nimikkeistön tiettyihin luokkiin kuuluvien Kiinasta peräisin olevien jalkineiden tuontiin sovellettiin määrällisten kiintiöiden järjestelmää, jonka voimassaoloaika päättyi 1.1.2005.

11 Confédération européenne de l'industrie de la chaussuren (Euroopan jalkineteollisuuden järjestö, jäljempänä CEC) 30.5.2005 tekemän kantelun seurauksena Euroopan yhteisöjen komissio aloitti polkumyynnin vastaisen menettelyn, joka koski tiettyjen Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuontia, joiden päälliset ovat nahkaa. Ilmoitus tämän menettelyn aloittamisesta julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.7.2005 (EYVL C 166, s. 14; jäljempänä menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus).

12 Komissio antoi 23.3.2006 asetuksen (EY) N:o 553/2006 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa (EUVL L 98, s. 3; jäljempänä väliaikainen asetus).

13 Väliaikaisen asetuksen yhdeksännen perustelukappaleen mukaan polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1.4.2004 ja 31.3.2005 välisen ajanjakson (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien seikkojen tarkastelu kattoi 1.1.2001 ja 31.3.2005 välisen ajanjakson (jäljempänä tarkastelujakso).

14 Niiden kiinalaisten ja vietnamilaisten vientiä harjoittavien tuottajien, joille ei myönnettäisi markkinatalouskohtelua, tuotteille oli määritettävä normaaliarvo vertailumaata, tässä tapauksessa Brasilian liittotasavaltaa, koskevien tietojen perusteella, mistä syystä tehtiin tarkastuskäynti kolmen brasilialaisen yrityksen toimitiloihin (väliaikaisen asetuksen kahdeksas perustelukappale).

15 Väliaikaisen asetuksen 57 perustelukappaleesta seuraa, että polkumyynnin määrittämisen yhteydessä komissio käytti perusasetuksen 17 artiklassa tarkoitettua otantatekniikkaa. Tällöin komissio käytti otosta, joka käsitti 13 kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, jotka edustivat yli 20:tä prosenttia Kiinan vientimäärästä Euroopan yhteisöön. Väliaikaisen asetuksen kahdeksannen perustelukappaleen c alakohdan mukaan kantaja on otokseen kuuluvien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien luettelossa viidentenä.

16 Vientihinnan osalta komissio totesi väliaikaisen asetuksen 130 perustelukappaleessa, että kun vienti yhteisöön tapahtui etuyhteydettömien kauppayhtiöiden välityksellä, vientihinnan perusteena käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti hintoja, joilla asianomaiset tuottajat myivät tuotetta kauppayhtiöille vientiä varten (ks. edellä 4 kohta).

17 Väliaikaisen asetuksen 131 perustelukappaleen mukaan normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla. Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti (väliaikaisen asetuksen 132 perustelukappale).

18 Vahingon osalta komissio tutki erityisesti prosenttimäärää, jolla vientihinnat alittivat normaaliarvon. Tällöin tuonnin cif yhteisön rajalla -hintoihin, joihin oli lisätty tullit, tehtiin oikaisuja tuojille yhteisössä aiheutuneiden sellaisten kustannusten huomioon ottamiseksi, jotka johtuivat esimerkiksi suunnittelusta ja raaka-ainevalinnoista, ja niitä verrattiin yhteisön tuotannonalan hintoihin noudettuna lähettäjältä -tasolla ja samassa kaupan portaassa. Tämän vertailun perusteella Kiinasta peräisin olevien jalkineiden osalta prosenttimääräksi, jolla normaaliarvo alittui, todettiin 12,8 prosenttia (väliaikaisen asetuksen 167 ja 168 perustelukappale).

19 Komissio lähetti kantajalle 7.4.2006 päivätyssä kirjeessä perusasetuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti kopion väliaikaisesta asetuksesta sekä perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti asiakirjan, jossa oli tiedot niiden olennaisten tosiseikkojen ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset polkumyyntitullit oli otettu käyttöön (jäljempänä välivaiheen ilmoitus). Komissio pyysi kantajaa esittämään sille näitä asiakirjoja koskevat mahdolliset huomautuksensa 8.5.2006 mennessä.

20 Kantaja arvosteli 27.4.2006 lähettämässään sähköpostissa välivaiheen ilmoituksessa esitettyjen tietojen puutteellisuutta korostaen tietoja, jotka liittyvät hintojen oikaisuihin polkumyynnin ja sen prosenttimäärän laskemiseksi, jolla normaaliarvo alittui. Kantaja toisti nämä väitteet 8.5.2006 toimitetuissa kirjallisissa huomautuksissaan.

21 Kantaja korosti 16.5.2006 lähettämässään sähköpostissa erityisesti sitä, että sen vientihinnan oikaiseminen 15 prosentilla tutkimus- ja kehityskulujen perusteella oli alempi kuin tältä osin maksetut tosiasialliset kustannukset, sillä siinä ei otettu

huomioon kauppayhtiöiden, joiden avulla tietyn kiinalaiset tuottajat saattavat tuotantonsa Euroopan markkinoille, merkittäviä kuluja ja marginaaleja.

22 Komissio lähetti kantajille 7.7.2006 päivätyllä kirjeellä perusasetuksen 20 artiklan 2–4 kohdan mukaisesti lopullisen ilmoituksen olennaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella oli päätetty ehdottaa lopullisten polkumyyntitullien asettamista.

23 Lopullisen ilmoituksen H osassa komissio esitti näkemyksensä Euroopan unionin neuvostolle ehdotettavista lopullisista polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä. Toimenpidetyyppien osalta komissio totesi ensiksi, että tuottajien sitoumukset olla myymättä tuotetta yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon poistavan hintatason alittavalla hinnalla eivät olleet asianmukaisia toimenpiteitä, ja toiseksi, että oli sovellettava DDS-järjestelmää (delayed duty system) (lopullisen ilmoituksen 278–291 kohta).

24 DDS-järjestelmän osalta komissio totesi, että tuonnilla oli ollut merkittävä vahingollinen vaikutus yhteisön teollisuudenalaan 1.1.2005 lähtien, jolloin määrällisten kiintiöiden järjestelmän voimassaolo päättyi (ks. edellä 10 kohta). Vuoden 2005 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana, jotka sisältyvät tutkimusajanjaksoon (ks. edellä 13 kohta), yhteisön teollisuudenala nimittäin heikentyi suhteellisesti eniten tarkastelujakson aikana useiden taloudellisten tekijöiden, kuten kannattavuuden, myyntihintojen, markkinaosuuksien, myynnin, työllisyyden ja tuotannon osalta. Tässä tilanteessa komissio kiinnitti erityistä huomiota polkumyyntikäytäntöjen määrälliseen puoleen vahinkoa todetessaan. Se katsoi, että ainoastaan tietyn määrän ylittävä tuonti aiheutti vahinkoa ja että näin ollen arvotullien käyttöön ottaminen ei ollut tarpeen vilpittömän kilpailun olosuhteiden palauttamiseksi. Tämän vuoksi polkumyyntitulleja tuli soveltaa yksinomaan tietyn vuosittaisen määrän ylittäviin tuotteiden tuontimääriin. Käsiteltävässä asiassa tällainen DDS-järjestelmä on komission mukaan asianmukainen

vahingon poistamiseksi sikäli kuin siinä otetaan huomioon määrällisten kiintiöiden järjestelmän vaikutukset ja saatetaan tasapainoon eri asianosaisten edut. Ehdotettuja polkumyyntitulleja oli näin ollen sovellettava tuontiin, joka ylittää raja-arvon, joka on 140 miljoonaa Kiinasta peräisin olevaa kenkäparia vuodessa. Tämä määrä heijastelee komission arviota Kiinasta peräisin olevasta tuonnista vuonna 2005, kun se otti huomioon vuonna 2004 tuodut määrät (lopullisen ilmoituksen 285–287 ja 291 kohta).

25 Komissio ehdotti lopullisen polkumyyntitullin, joka vastaa vahingon poistamiseksi tarvittavaa marginaalia, käyttöön ottamista tuontiin, joka ylittää raja-arvon, joka on 140 miljoonaa Kiinasta peräisin olevaa kenkäparia vuodessa. Tämän marginaalin tasoksi vahvistettiin prosenttimäärä, jolla viitehinta alittui, eli 23 prosenttia (lopullisen ilmoituksen 293 kohta).

26 Komissio täydensi lopullista ilmoitusta 10.7.2006 päivätyssä kirjeessä toteamuksilla, jotka koskevat kantajan tilannetta ja liittyvät markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman saamiseen, normaaliarvon laskemiseen sekä vahingon laskemiseen. Normaaliarvon laskemisen osalta komissio ilmoitti käyttävänsä kantajan kirjanpidosta peräisin olevia tietoja tuotantokustannusten määrittämiseksi. Myyntikulujen, hallinnollisten menojen, muiden yleiskulujen ja voittomarginaalin määrittämiseksi komissio kuitenkin käytti tietoja, jotka olivat peräisin kahdesta muusta kiinalaisesta yrityksestä, jotka ovat toteuttaneet edustavaa kotimaan myyntiä ja jotka ovat saaneet markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman viimeaikaisissa tutkimuksissa. Laskelmien tuloksena oli 9,7 prosentin polkumyyntimarginaali.

27 Vahingon laskemisesta komissio totesi 10.7.2006 päivätyssä kirjeessä, että määrittäessään cif yhteisön rajalla -hintaa ja näin ollen prosenttimäärää, jolla normaaliarvo alittui, sen oli mahdotonta ottaa huomioon kantajan tuotantoa yhteisön markkinoille saattavan kauppayhtiön voittomarginaalia, koska tämä yhtiö ei ollut osallistunut tutkintaan. Komission mukaan tämän voittomarginaalin huomioon ottaminen ei myöskään ole tarpeen, koska komissio oli alentanut Brasiliasta peräisin olevien tietojen perusteella vahvistettua normaaliarvoa, jotta siitä voidaan vähentää tämän

kauppayhtiön kustannukset (markkinointi, tutkimus ja kehitys ym.). Komissio pyysi kantajaa toimittamaan sille huomautuksensa 18.7.2006 mennessä.

28 Kantaja esitti huomautuksensa erityisesti 18.7.2006 päivätyllä kirjeellä, ja se riitautti sekä normaaliarvon rakenteen että tuonnin cif yhteisön rajalla -hinnan määrittämisen, johon sen mukaan piti lisätä sen tuotantoa yhteisön markkinoille saattavan kauppayhtiön voittomarginaali. Lisäksi kantaja moitti sitä, että komissio ei ollut toimittanut sille myyntikulujen, hallinnollisten menojen, muiden yleiskulujen ja voittomarginaalin laskemisen perustana olleita numerotietoja eikä niiden yritysten toimialoja, joilta nämä tiedot olivat peräisin.

29 Komissio toimitti 28.7.2006 päivätyllä kirjeellä kantajalle täydentävän lopullisen ilmoituksen. Tämän asiakirjan kahden ensimmäisen kohdan mukaan sen tarkoituksena oli tiedottaa asianosaisille muutoksesta ehdotettavien lopullisten polkumyyntitullien mallin suhteen. Komission kauppapääosasto oli tutkinut tiettyjen asianosaisten huomautukset alun perin suunnitellusta DDS-järjestelmästä (ks. edellä 23–25 kohta). Tällä asiakirjalla komissio hylkäsi ajatuksen tällaisesta järjestelmästä. Uuden lähestymistapansa rajoissa komissio korosti, että tuonti lisääntyi varsinaisesti vahingoittavalla tavalla vuoden 2004 aikana tutkimusajanjakson loppuun saakka ja että vuosi 2005 oli ensimmäinen vuosi, jonka aikana Kiinasta peräisin olevien jalkineiden tuontiin ei enää sovellettu määrällisten kiintiöiden järjestelmää. Lisäksi komissio totesi vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin määrän tukeutumalla Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevaan tuontiin vuonna 2003 eli 109 miljoonaan kenkäpariin. Tämän uuden lähestymistavan mukaisesti tämän määrän taloudelliset vaikutukset piti ottaa huomioon määritettäessä vahingon poistamiseksi tarvittavaa tasoa. Ensinnäkin vahingon poistamiseksi tarvittavaa tasoa alennettiin vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin määrän huomioon ottamiseksi ja toiseksi lopullisia tulleja sovellettiin ensimmäisestä tuodusta kenkäparista lähtien. Tämän menetelmän mukaan, johon sisältyvät tässä asiakirjassa esitetyt neljä vaihetta, komissio määräsi Kiinasta peräisin olevan tuonnin

osalta ”pienemmän tullin säännön” perusteella lopullisen polkumyyntitullin, jonka suuruus vastaa tasoa, joka tarvitaan vahingon poistamiseksi, eli tässä tapauksessa 16,5:tä prosenttia. Kantajan tuottamien jalkineiden tuonnin osalta komissio ehdotti kuitenkin, edelleen ”pienemmän tullin säännön” mukaisesti, 9,7 prosentin tullia, joka vastaa sen polkumyyntimarginaalia.

30 Tämän uuden ehdotuksen virallistamista varten komissio liitti 28.7.2006 päivättyyn kirjeeseen kohdat, joiden oli tarkoitus sisältyä lopullisen ilmoituksen uuteen H osaan ja korvata tämän ilmoituksen vastaavassa osassa esitetyt kohdat (ks. edellä 23 kohta). Komissio totesi 278 ja 279 kohdassa, joiden oli tarkoitus sisältyä lopullisen ilmoituksen uuteen H osaan, että ainoastaan tuonti, joka ylittää tietyn määrän ennen määrällisten kiintiöiden järjestelmän voimassaolon päättymistä, voi aiheuttaa merkittävää vahinkoa, vaikka määritettäessä vahingon poistamiseksi tarvittavaa tasoa tutkimusajanjakson tulosten perusteella oli otettava huomioon se, että tietyt tuontimäärät eivät olleet aiheuttaneet vahinkoa. Tämän vuoksi määrät, jotka eivät aiheuttaneet merkittävää vahinkoa, oli otettava huomioon määritettäessä vahingon poistamiseksi tarvittavaa tasoa. Lopullisen ilmoituksen 280 kohdassa komissio esitteli käyttöön otetun menetelmän.

31 Kantaja toimitti 2.8.2006 lähettämällään sähköpostilla huomautuksensa täydentävästä lopullisesta ilmoituksesta mutta huomautti kuitenkin, että asetettu määräaika ja komission tältä osin antamat tiedot olivat riittämättömiä.

32 Komissio ilmoitti kantajalle 22.8.2006 päivätyllä kirjeellä, että yritykset, joilta myyntikuluja, hallinnollisia menoja, muita yleiskuluja ja voittomarginaalia koskevat tiedot olivat peräisin, toimivat kemiallisten tuotteiden ja insinööripalvelujen alalla. Tässä kirjeessä komissio vahvisti, että huolimatta näiden alojen välisistä eroista käytetyt tiedot olivat ”järkeviä” ja kantajan ”kulutyyppeihin verrattavissa”.

33 Neuvosto antoi 5.10.2006 asetuksen (EY) N:o 1472/2006 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 275, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus). Riidanalaisen asetuksen nojalla neuvosto otti käyttöön lopullisen polkumyyntitullin, jota sovelletaan tuotaessa Kiinasta peräisin olevia jalkineita, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa, lukuun ottamatta useisiin CN-koodeihin kuuluvia urheilujalkineita, jalkineita, joissa on erikoistekniikkaa, tohveleita ja muita sisäjalkineita sekä jalkineita, joissa on suojaava kärjys (riidanalaisen asetuksen 1 artikla). Riidanalaisen asetuksen 3 artiklan mukaan tämä tulli oli voimassa kahden vuoden ajan.

34 Riidanalaisen asetuksen 71 ja 72 perustelukappaleen mukaan kantajalle, joka otettiin mukaan tutkinnan kohteena olleeseen kiinalaisten tuottajien otokseen, myönnettiin markkinataloudessa toimivan yrityksen asema. Tätä asemaa ei ollut myönnetty sille väliaikaisessa asetuksessa sillä perusteella, että se ei voinut vapaasti päättää vientimääristään ilman valtion merkittävää puuttumista asiaan. Tämän jälkeen kantaja kuitenkin esitti todisteita, joiden mukaan tätä seikkaa ei ollut näytetty toteen.

35 Riidanalaisen asetuksen 98 perustelukappaleen mukaan kantajan osalta normaaliarvo piti laskea sen kotimarkkinamyyntiä ja tuotantokustannuksia koskevien tietojen perusteella. Riidanalaisen asetuksen 99 perustelukappaleessa todetaan, että koska kantajalla ei ollut lainkaan myyntiä Kiinan sisämarkkinoilla tutkimusajanjakson aikana, normaaliarvoa ei kuitenkaan voitu määrittää kantajan kotimarkkinamyyntihintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Kun lisäksi otetaan huomioon se, että millekään muulle otokseen kuuluvalle kiinalaiselle tuottajalle ei ollut myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa, minkä vuoksi perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa ei voitu soveltaa, toimielinten olisi pitänyt määrittää laskennallinen normaaliarvo kantajan tuotantokustannusten perusteella, joihin lisätään kohtuullinen määrä myyntikuluja, hallinnollisia menoja ja muita yleiskuluja sekä kohtuullinen voittomarginaali perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti (riidanalaisen asetuksen 100 ja 101 perustelukappale).

36 Koska kantajalla ei ollut lainkaan kotimarkkinamyyntiä ja koska millekään muulle kiinalaiselle tuottajalle ei ollut myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa, myyntikulut, hallinnolliset menot, muut yleiskulut ja voittomarginaali olisi pitänyt määrittää jollakin hyväksyttävällä menetelmällä perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti (ks. edellä 3 kohta). Näin ollen komissio käytti perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti tietoja, jotka olivat peräisin muilta kiinalaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta, joille oli muissa tutkimuksissa myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asema ja jotka ovat harjoittaneet kotimarkkinamyyntiä tavanomaisessa kaupankäynnissä (riidanalaisen asetuksen 102 ja 103 perustelukappale).

37 Vientihinnasta ja sen vertaamisesta normaaliarvoon neuvosto vahvisti riidanalaisen asetuksen 123 ja 138 perustelukappaleessa komission väliaikaisen asetuksen 128–133 perustelukappaleessa esittämät arviot (ks. edellä 16 ja 17 kohta).

38 Riidanalaisen asetuksen 146 perustelukappaleen mukaan polkumyyntimarginaaliksi, joka ilmaistaan prosenttiosuutena tuonnin cif yhteisön rajalla -hinnasta, vahvistettiin kantajan osalta 9,7 prosenttia.

39 Kun kyse on prosenttimäärästä, jolla hinnat alittivat normaaliarvon, neuvoston piti alentaa vientihintojen oikaisun tasoa (ks. edellä 18 kohta) erityisesti, koska valtaosa tuojista ei esittänyt todisteita sen väitteen tueksi, jonka mukaan niiden tutkimus- ja kehityskustannukset olivat yhtä suuret kuin ne, jotka oli otettu huomioon alustavassa vaiheessa. Neuvoston toteuttamassa uudessa laskelmassa Kiinasta peräisin olevien jalkineiden osalta prosenttimääräksi, jolla hinnat alittivat normaaliarvon, todettiin 13,5 prosenttia (riidanalaisen asetuksen 180–182 perustelukappale).

40 Kiinasta peräisin olevan tuonnin aiheuttaman vahingon poistamiseksi tarvittavan tullien tason osalta neuvosto toisti riidanalaisen asetuksen 296–301 perustelukappaleessa

lopullisen ilmoituksen uuteen H osaan sisältyvän ja täydentävään lopulliseen ilmoitukseen liitetyn 275–280 kohdan ja totesi, että oli otettava huomioon käsiteltävänä olevan asian erityispiirteet ja erityisesti se, että määrällisten kiintiöiden järjestelmä oli voimassa 1.1.2005 saakka. Määrällisten kiintiöiden järjestelmä oli estänyt yhteisön teollisuudenalaa kärsimästä merkittävää vahinkoa, kun taas tuonnin lisääntyminen tämän järjestelmän voimassaolon päättymisen jälkeen aiheutti erityisen huomattavaa vahinkoa, minkä perusteella neuvosto katsoi, että ainoastaan tietyn määrän ennen kiintiöiden poistamista ylittänyt tuonti saattoi aiheuttaa merkittävää vahinkoa. Tämän vuoksi tutkimusajanjakson tulosten perusteella määritetyssä vahinkokynnyksessä piti ottaa huomioon se, että tietyt tuontimäärät eivät olleet aiheuttaneet merkittävää vahinkoa. Tämän vuonna 2003 toteutuneen tuonnin arvoon perustuneen toimenpiteen tuloksena Kiinasta peräisin olevan tuonnin osalta vahinkokynnykseksi vahvistettiin 16,5 prosenttia 23 prosentin kynnyksen sijasta, jota riidanalaisen asetuksen 295 perustelukappaleen mukaan olisi sovellettu, jos neuvosto ei olisi ottanut huomioon käsiteltävänä olevan asian erityispiirteitä.

41 Kuitenkin ”pienemmän tullin säännön” perusteella (ks. edellä 7 kohta) lopullisen polkumyyntitullin taso vahvistettiin kantajan osalta sen polkumyyntimarginaalin perusteella, joka oli alempi kuin vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin taso. Tämän vuoksi vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin tasoksi vahvistettiin kantajan tuottamien jalkineiden osalta 9,7 prosenttia (riidanalaisen asetuksen 302, 323 ja 324 perustelukappale ja 1 artiklan 3 kohta).

**Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset**

42 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 21.12.2006 toimittamallaan kannekirjelmällä.

43 Komissio pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 2.4.2007 toimittamallaan väliintulohakemuksella saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

44 CEC pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 5.4.2007 toimittamallaan väliintulohakemuksella saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

45 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 2.8.2007 antamallaan määräyksellä komission ja CEC:n väliintulohakemuksen.

46 CEC toimitti väliintulokirjelmänsä 17.8.2007.

47 Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin kahdeksanteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi käsiteltävänä oleva asia tämän vuoksi siirrettiin.

48 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja prosessinjohtotoimenpiteinä se pyysi kantajaa ja neuvostoa vastaamaan kirjallisesti kahteen kysymykseen.

49 Nämä osapuolet noudattivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen prosessinjohtotoimenpiteitä 2.2.2009 vastaanotetuilla kirjeillä.

50 Asianosaisten lausumat ja heidän vastauksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 20.2.2009 pidetyssä istunnossa.

51 Kantaja vaatii, että

– riidanalainen asetus kumotaan sitä koskevin osin

– neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

52 Neuvosto vaatii, että

– kanne jätetään tutkimatta tai hylätään perusteettomana

– kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

53 Komissio vaatii, että kanne hylätään.

54 CEC vaatii, että

– kanne hylätään

– kantaja velvoitetaan korvaamaan sen väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

**Oikeudellinen arviointi**

55 Kanteensa tueksi kantaja esittää neljä kanneperustetta, joiden mukaan

– perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohtaa on rikottu sekä sen puolustautumisoikeuksia on loukattu sen polkumyyntimarginaalin laskennan osalta

– perusasetuksen 3 artiklaa on rikottu ja perustelut ovat puutteelliset

– sen puolustautumisoikeuksia on loukattu ja perustelut ovat puutteelliset sovelletun lopullisen tullityypin osalta

– yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon osalta on tehty oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe.

*Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohtaa on rikottu sekä puolustautumisoikeuksia on loukattu polkumyyntimarginaalin laskennan osalta*

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

56 Kantaja katsoo, että kun komissio on määrittääkseen kantajan voittomarginaalin käyttänyt voittomarginaaleja, jotka ovat peräisin kahdelta kiinalaiselta viejältä, jotka toimivat täysin eri aloilla kuin kantaja, se on tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja rikkonut perusasetuksen 2 artiklaa.

57 Tältä osin kantaja huomauttaa, että sen tuotteisiin sovellettu 9,7 prosentin polkumyyntitulli vahvistettiin sen yksilöllisen polkumyyntimarginaalin perusteella ”pienemmän tullin säännön” nojalla (ks. edellä 7 ja 41 kohta).

58 Kantaja toteaa, että käsiteltävässä asiassa komissio määritti kantajan voiton kahdessa aiemmassa polkumyyntimenettelyssä, jotka koskivat kemiallisten tuotteiden ja insinööripalvelujen alaa, todettujen voittojen keskiarvon perusteella (ks. edellä 26 kohta). On selvää, että jalkineet, joiden päälliset ovat nahkaa, eivät kuulu samaan yleiseen luokkaan kuin kemialliset tuotteet ja insinööripalvelut, mitä neuvosto ei kiistä. Kantajan mukaan komissio myönsi kirjeissään, että kyseiset alat ovat erilaisia kuin jalkineala.

59 Kantajan mukaan toimielimet ovat tehneet ilmeisen arviointivirheen, kun ne ovat käyttäneet kahdella edellä mainitulla alalla kirjattuja voittomarginaaleja. Ne olisivat voineet nimittäin käyttää joka kantajan vientimyynnistään saamaa voittomarginaalia (6,7 prosenttia), yhteisön tuotannonalan osalta vahvistettua 6 prosentin viitevoittomarginaalia tai vähintään yhden muun otokseen kuuluvan sellaisen tuottajan voittomarginaalia, jolla on merkittävää myyntiä Kiinan markkinoilla ja joka ei ole saanut markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ”pelkästään sen perustamissääntöjä

koskevan sekaannuksen perusteella". Kantajan mukaan komissiolla on velvollisuus selittää, miten tämän yhtiön Kiinan markkinoilla saamaan voittomarginaaliin liittyvistä kirjanpitotiedoista tulisi epäluotettavia komission tämän yhtiön perustamissääntöjä koskevien toteamusten vuoksi. Lisäksi toimielimet olisivat voineet käyttää otokseen kuulumattomien tuottajien voittomarginaalia, jos unionin yleinen tuomioistuin katsoo niiden nostamien kanteiden yhteydessä, että komission olisi pitänyt tutkia niiden markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun saamista koskevat hakemukset. Lisäksi väite, jonka mukaan toimielinten pitäisi kiinnittää enemmän huomiota maantieteellisiin markkinoihin ja näin ollen tukeutua eri tuotteiden myyntiin Kiinassa sen sijaan, että ne tukeutuvat samankaltaisten tuotteiden myyntiin ulkomailla, on kantajan mukaan perusteeton. Neuvosto ei ole nimittäin näyttänyt toteen merkittävää eroa voittomarginaalissa tuotteiden määränpään perusteella. Toimielimet eivät näin ollen ole ottaneet huomioon kaikkia merkityksellisiä olosuhteita eivätkä arvioineet asiakirjoista ilmeneviä seikkoja vaadittavan huolellisesti määrittääkseen normaaliarvon kohtuullisella tavalla.

60 Kantajan mukaan komissio on myös loukannut kantajan puolustautumisoikeuksia, kun se ei ilmoittanut kohtuullisessa ajassa aikomuksestaan käyttää sellaisten yritysten myyntikuluja, hallinnollisia menoja, muita yleiskuluja ja voittomarginaalia, jotka toimivat eri alalla kuin kantaja, eikä perustellut riittävästi kantajan ehdottaman kohtuullisen menetelmän hylkäämistä. Komissio ilmoitti kantajalle päätöksestään käyttää kemiallisten tuotteiden ja insinööripalvelujen alalla toimivien yritysten tietoja vasta 22.8.2006 eli täydentävää lopullista ilmoitusta koskevien huomautusten esittämiselle annetun määräajan päättymisen jälkeen. Se, että komission laskelmien pohjana olleita myyntikuluja, hallinnollisia menoja, muita yleiskuluja ja voittomarginaalia koskevia yksityiskohtia ei ilmoitettu kantajan pyynnöistä huolimatta, merkitsee kantajan mukaan myös sen puolustautumisoikeuksien loukkaamista. Komissio ei antanut kantajalle mahdollisuutta esittää tehokkaasti näkemystään väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden olemassaolosta, merkityksellisyydestä ja järkevyydestä sekä sen huomioon ottamista polkumyynnin ja vahingon olemassaoloa koskevista todisteista. Kantajan mukaan komission olisi ollut mahdollista ilmoittaa nämä tiedot siten, että se olisi poistanut tiedot sille toimittaneiden yhtiöiden nimet. Komissio ei ollut ilmoittanut kantajalle kannastaan, jonka mukaan kotimarkkinamyynnistä saadut voitot saattoivat poiketa vientimyynnistä saaduista voitoista ja tällöin tuotteiden

määränpäällä on ratkaiseva merkitys, eikä ilmoittanut seikkoja, jotka osoittavat tällaisen eron olemassaolon.

61 Kantaja toteaa, että 152:sta markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevasta hakemuksesta komissio tutki ainoastaan kaksitoista, minkä vuoksi siltä jäi saamatta merkityksellisiä tietoja, joita olisi voitu käyttää sen voittomarginaalin laskemiseen.

62 Neuvoston polkumyyntimarginaalia koskevan toissijaisen väitteen osalta, jonka se esitti siltä varalta, että tämä kanneperuste otetaan tutkittavaksi (ks. jäljempänä 75 kohta), kantaja korostaa, että vastaajana oleva toimielin ei esitä mitään seikkaa, jolla voitaisiin tukea esitettyä 2,6 prosentin marginaalia. Kantaja katsoo kuitenkin voivansa ottaa kantaa polkumyyntitullin perusteltuun tasoon, jos neuvosto esittää tältä osin yksityiskohtaisia tietoja.

63 Neuvosto, jota komissio ja CEC tukevat, kiistää kantajan väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

– Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan väitetty rikkominen

64 Aluksi on todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdassa toimielimille annetaan laaja harkintavalta valita menetelmä, jonka mukaisesti ne laskevat myyntikulut, hallinnolliset menot, muut yleiskulut ja voittomarginaalin määrittäessään laskennallista normaaliarvoa.

65 Tässä tilanteessa unionin tuomioistuinten valvonta kohdistuu siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (asia C-16/90, Nölle, tuomio 22.10.1991, Kok., s. I-5163, 12 kohta; asia C-26/96, Rotexchemie, tuomio 29.5.1997, Kok., s. I-2817, 11 kohta ja asia T-413/03, Shandong Reipu Biochemicals v. neuvosto, tuomio 13.7.2006, Kok., s. II-2243, 62 kohta).

66 Lisäksi perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdassa säädetään, että tämän menetelmän on oltava hyväksyttävä. Unionin tuomioistuimet voivat todeta ilmeisen arviointivirheen valitun menetelmän osalta ainoastaan, jos se ei ole hyväksyttävä. Tämän vuoksi muiden hyväksyttävien menetelmien olemassaolo, joita olisi ollut mahdollista käyttää tältä osin, ei vaikuta tosiasiallisesti valitun menetelmän laillisuuteen, koska unionin tuomioistuimet eivät voi korvata toimielinten tätä koskevaa arviointia omalla arvioinnillaan.

67 Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdasta ilmenee myös, että kun toimielimet soveltavat tätä säännöstä laskeakseen kohtuullisen voittomarginaalin, niiden ei tarvitse käyttää samaan yleiseen luokkaan kuuluvia tuotteita koskevia tietoja, mutta niiden on varmistettava, että hyväksyttävän menetelmän mukaisesti määritetty voiton määrä ei ylitä voittoa, joka saadaan samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnistä.

68 Näin ollen kantaja väittää virheellisesti, että kemiallisten tuotteiden ja insinööripalvelujen alaa koskevien tietojen käyttäminen merkitsee perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan rikkomista sillä perusteella, että kyseessä olevat tuotteet eivät kuulu saaman yleiseen luokkaan kuin jalkineet.

69 Käytetystä menetelmästä on todettava, kuten neuvosto väittää, että siihen liittyvä päätös on tehty ottaen huomioon tarve vahvistaa sisämarkkinoilla toteutuneet voittomarginaalit. Koska kantajan voitot on saatu vientimyynnistä, kun taas muille otokseen

kuuluville yrityksille ei myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa, toimielimillä oli oikeus katsoa, että niiden voittomarginaaleihin liittyvät tiedot eivät muodostaneet luotettavaa laskentapohjaa. Tämän seurauksena toimielimillä ei ollut lainkaan tarkistettuja tietoja jalkineiden myynnistä Kiinan markkinoilla markkinaolosuhteissa. Toimielimillä oli myös oikeus katsoa, että yhteisön tuotannonalan kotimarkkinoillaan saaman 6 prosentin viitevoittomarginaalin käyttäminen, mitä kantaja ehdotti, ei ollut omiaan heijastelemaan kiinalaisten tuottajien kotimarkkinoillaan saamaa voittomarginaalia, ja painottaa näin ollen tuotteen myyntipaikan vaikutusta voittomarginaaliin.

70 Tässä tilanteessa toimielinten asiana oli laajaa harkintavaltaansa käyttäen ja ottaen huomioon niiden käytettävissä olevat luotettavat ja tarkistettavissa olevat tiedot laatia menetelmä, jonka perusteella on mahdollista laskea kohtuullinen voittomarginaali.

71 Toimielimet saattoivat niille perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdassa annetun harkintavallan puitteissa arvioida, että oli järkevämpää käyttää tietoja, jotka liittyvät Kiinan markkinoilla toteutuneisiin voittoihin, joita ovat saaneet sellaiset yritykset, jotka ovat vastaavan kokoisia kuin kantaja, joille ei ole aiheutunut erityisen suuria myyntikuluja tai yleiskuluja, jotka ovat myös saaneet markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman muita tuotteita kuin jalkineita koskevissa hiljattaisissa tutkimuksissa ja joiden osalta toimielimillä oli luotettavia tietoja, kuin jalkineiden myynnistä täysin erilaisilla markkinoilla saatuihin voittoihin liittyviä tietoja. Kantaja ei ole esittänyt seikkoja, jotka osoittaisivat, että tätä toteamusta rasittaa ilmeinen arviointivirhe. Lisäksi käytetty menetelmä oli kohtuullisen voittomarginaalin vahvistamiseksi asianmukaisin käytettävissä oleva menetelmä, kun otetaan huomioon se, että komissiolla ei ollut käytettävissään muita tietoja.

72 Kantajan ehdotuksesta käyttää yhteisön tuotannonalaan liittyviä tietoja on todettava, kuten neuvosto katsoo, että yhteisön jalkinemarkkinat eivät ole verrattavissa Kiinan markkinoihin ja että Kiinasta ja Vietnamista tuleva polkumyynnin kohteena oleva tuonti on lisäksi vääristänyt niitä.

73 Väitettä, jonka mukaan komissio ei ole ottanut huomioon tietoja, joita ovat esittäneet otokseen kuulumattomat yhtiöt, joiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia ei ole tämän vuoksi tutkittu, ei voida hyväksyä, koska kantaja ei esitä, miksi päätös olla tutkimatta näitä hakemuksia olisi lainvastainen. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin totesi asiassa T-401/06, Brosmann Footwear (HK) ym. vastaan neuvosto, tänään antamassaan tuomiossa (Kok., s. II-671, 83-105 kohta), että tämä päätös oli perusasetuksen mukainen.

74 Vaikka on totta, että perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaan minkä tahansa muun hyväksyttävän menetelmän mukaisesti määritetty voiton määrä ei saa ylittää voittoa, joka tavallisesti saadaan samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla, tätä säännöstä ei voida tulkita siten, että toimielimet eivät voisi vahvistaa voittomarginaalia, jos niillä ei ole samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä saatua voittomarginaalia koskevaa luotettavaa laskentapohjaa.

75 Tästä seuraa, että ensimmäisen kanneperusteen tämä osa on hylättävä.

– Puolustautumisoikeuksien loukkaamista koskeva väite

76 Aluksi on todettava, että 10.7.2006 päivätyn kirjeensä liitteessä II komissio ilmoitti kantajalle myyntikulujen, hallinnollisten menojen ja muiden yleiskulujen keskiarvot sekä voittomarginaalin ja totesi, että nämä tiedot olivat peräisin kiinalaisilta yrityksiltä, joilla oli edustavaa kotimarkkinamyyntiä ja joille oli myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asema. Lisäksi komissio ilmoitti kantajalle 22.8.2006 päivätyllä kirjeellään alat, joilla yritykset, joilta myyntikuluja, hallinnollisia menoja, muita yleiskuluja ja voittomarginaalia koskevat tiedot olivat peräisin, toimivat. Tässä kirjeessä komissio totesi myös, että näiden tietojen käyttäminen oli perusteltua, koska kyseessä olevat yritykset olivat vastaavan kokoisia kuin kantaja, koska niille ei ole aiheutunut erityisen suuria myyntikuluja tai yleiskuluja, koska ne ovat myös

saaneet markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman hiljattaisissa tutkimuksissa, koska niiden voittomarginaalit olivat samankaltaiset ja koska esillä olevassa asiassa ei ollut saatavilla mitään Kiinan teollisuuden kotimarkkinamyyntiin liittyvää tietoa.

77 Tämän vuoksi on katsottava, että 22.8.2006 päivätyllä kirjeellään komissio vastasi kantajan lisätietopyyntöihin yleiskuluihin ja voittomarginaaliin liittyvien numerotietojen osalta. Kantaja ei voi tältä osin arvostella komissiota siitä, että tämä ilmoitti sille yritysten, joiden tietoja oli käytetty, toimialat sen jälkeen, kun huomautusten esittämiselle täydentävästä lopullisesta ilmoituksesta vahvistettu määräaika oli päättynyt. Perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdasta ei nimittäin seuraa, että komission pitäisi myöntää vähintään kymmenen päivän määräaika asianosaisille, jotta ne voivat esittää huomautuksia kirjeestä, jonka se lähettää vastauksena niiden lopullisesta ilmoituksesta tekemiin huomautuksiin. Näin olisi ollut yksinomaan, jos 22.8.2006 päivätty kirje olisi sisältänyt ”olennaisi[a] tosiasioi[ta] ja huomioi[ta], joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista – – suunnitellaan” perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

78 On huomautettava, että olennaiset tosiseikat ja huomiot, joiden perusteella komissio suunnitteli lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista annettiin kantajalle tiedoksi lopullisessa ilmoituksessa ja täydentävässä lopullisessa ilmoituksessa. Sen sijaan 22.8.2006 päivätty kirje sisältää ainoastaan lisäselityksiä. Kyseinen kirje ei sisällä mitään muutosta eikä edes pientä mukautusta komission lähestymistapaan.

79 On todettava lisäksi sen, että kantaja vahvisti 18.7.2006 päivätyssä kirjeessään, että komission normaaliarvon määrittämiseksi käyttämän voittomarginaalin taso oli liian korkea, kun otetaan huomioon tiedot, jotka sen mukaan ovat asianmukaisia jalkineteollisuuden osalta, osoittavan, että kantaja tiesi kyseessä olevien tietojen olevan peräisin muilta aloilta kuin jalkinealalta.

80 Lisäksi edellä 68–74 kohdasta ilmenee, että komissiolla ei ollut velvollisuutta käyttää samaan yleiseen luokkaan kuuluvia tuotteita koskevia tietoja. Tämän vuoksi kantajan 18.7.2006 päivätyssä kirjeessään esittämä ja istunnossa vahvistama pääasiallinen väite, jonka mukaan oikeus tutustua kyseessä oleviin tietoihin antaa sille mahdollisuuden arvioida, koskivatko ne todellakin samaan yleiseen luokkaan kuuluvia tuotteita, ei voi menestyä.

81 Myöskään kantajan väitettä, jonka mukaan se, että sille ei ole annettu komission laskelmien taustalla olevia tietoja, merkitsee sen puolustautumisoikeuksien loukkaamista, ei voida hyväksyä. Ilman, että olisi tarpeen lausua kyseisten tietojen luottamuksellisuudesta, johon neuvosto vetoaa, on todettava, että nämä tiedot eivät olleet kantajan kannalta välttämättömiä, jotta se voi käyttää puolustautumisoikeuksiaan. Kantaja ehdotti nimittäin itse komissiolle sellaisten tietojen perusteella, joita se piti järkevinä ja ajantasaisina, myyntikulujen, hallinnollisten menojen ja muiden yleiskulujen keskiarvoa sekä voittomarginaalia vaihtoehtoisessa normaaliarvon laskelmassaan, joka sisältyy 18.7.2006 päivättyyn kirjeeseen ja jonka pitäisi kantajan mukaan johtaa siihen, että sen osalta ei vahvisteta lainkaan polkumyyntimarginaalia.

82 Joka tapauksessa mikään ei estänyt kantajaa 22.8.2006 päivätyn kirjeen seurauksena esittämästä komissiolle huomautuksia. Tältä osin kantajan esittämää väitettä, jonka mukaan se olisi voinut yrittää saada tietoja, joilla voidaan selittää, miksi näillä aloilla todetut voittomarginaalit olivat korkeampia kuin jalkinealalla todetut voittomarginaalit, jos sille olisi ilmoitettu huomioon otettavien alojen valinnasta menettelyn aiemmassa vaiheessa, ei voida hyväksyä. Kantaja ei ole nimittäin toimittanut unionin yleiselle tuomioistuimelle mitään seikkaa, joka osoittaisi sen pyrkineen saamaan vaadittavia tietoja saatuaan 22.8.2006 päivätyn komission kirjeen.

83 Tässä tilanteessa on katsottava, että kantajan puolustautumisoikeuksia ei ole loukattu.

84 Tämän vuoksi ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

*Toinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 3 artiklaa on rikottu*

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

85 Kantaja korostaa, että komissio laski yksilöllisen vahinkomarginaalin, joka aiheutui kantajan viennistä yhteisön markkinoille. Kun neuvosto määritti kantajan vientihinnan vahingon laskemiseksi, se ei kantajan mukaan ottanut riidanalaisessa asetuksessa huomioon sitä, että kantaja myi tuotteitaan etuyhteydettömille kauppayhtiöille, jotka toimivat välittäjinä kiinalaisten tuottajien ja eurooppalaisille markkinoille sijoittautuneiden jälleenmyyjien välillä. Tästä laiminlyönnistä johtuu kantajan mukaan tosiasiallista hintaa alempi vientihinta ja näin ollen keinotekoisesti yliarvioitu prosenttimäärä, jolla hinnat alittivat normaaliarvon (ja näin ollen keinotekoisesti yliarvioitu vahinko).

86 Kantajan mukaan etuyhteydettömät kauppayhtiöt, kuten Pagoda, joka toimii merkittävän yhteisön markkinoille suuntautuvan myynnin välittäjänä muille kiinalaisille ja vietnamilaisille jalkineiden tuottajille ja joka toimii sen kanssa yhteistyössä muille markkinoille tarkoitetun myynnin osalta, vastaavat merkittävästä osasta tuotanto- ja myyntikustannuksia erityisesti markkinoinnin osalta, viennin organisointikustannuksia ja tutkimus- ja kehityskustannuksia. Nämä kustannukset sekä kauppayhtiöiden voittomarginaalit olisi pitänyt ottaa huomioon cif yhteisön rajalla -hinnan määrittämiseksi ja näin ollen prosenttimäärän, jolla hinnat alittivat normaaliarvon, ja kantajan viennistä aiheutuvan vahingon laskemiseksi.

87 Huolimatta siitä, että komissio oli tietoinen kauppayhtiöiden roolista ja voittomarginaaleja koskevista numerotiedoista, joiden luotettavuutta ei ole riitautettu, komissio

laiminlöi kantajan mukaan velvoitteensa tutkia objektiivisesti kaikki merkitykselliset seikat määrittääkseen vahingon olemassaolon perusasetuksen 3 artiklan ja tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) 1994 VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL L 336, s. 103), joka on Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 3) liitteenä 1 A, 3 artiklan mukaisesti. Kuten kantaja omien sanojensa mukaan oli väittänyt hallinnollisen menettelyn aikana, olisi virheellistä käyttää vahingon laskemiseksi fob Hong Kong -hintaa lisäämättä siihen asianmukaisia kuluja cif yhteisön rajalla -hinnan määrittämiseksi. Lisäämällä fob Hong Kong -hintaan pelkät vakuutus- ja kuljetuskulut saataisiin vientihinta, joka on tosiasiallista hintaa alempi, mikä kantajan mukaan myös johtaa prosenttimäärän, jolla hinnat alittivat normaaliarvon, yliarvioimiseen.

88 Kantaja toteaa, että käsiteltävässä asiassa komissio katsoi perustelematta kantaansa, että kauppayhtiöiden marginaalien huomioon ottaminen ei ollut tarpeen, sillä Brasiliassa kerättyjä normaaliarvoa koskevia tietoja (ks. edellä 14 kohta) oli oikaistu matalammiksi, jotta siitä voidaan vähentää kustannustekijät, jotka tällä marginaalilla pyritään kattamaan (tutkimus ja kehitys, markkinointi ym.). Komissio ei ole kantajan mukaan kuitenkaan täsmentänyt kyseessä olevia erityisiä kustannustekijöitä eikä selittänyt, miten Brasiliassa kerätyt normaaliarvoa koskevat tiedot olivat merkityksellisiä laskettaessa prosenttimäärää, jolla hinnat alittivat normaaliarvon, kantajan osalta, joka sai markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman ja jota Brasiliassa kerätyt tiedot eivät näin ollen koskeneet. Neuvoston toteuttama vientihinnan 9,3 prosentin mukautus tutkimus- ja kehitysmenojen perusteella on, kuten kantaja omien sanojensa mukaan oli väittänyt hallinnollisen menettelyn aikana, alempi kuin 38 prosentin voittomarginaali, jonka sai Novi, kantajan tuotantoa Euroopan markkinoille saattava kauppayhtiö. Tällä mukautuksella ei myöskään pyritä ottamaan huomioon välittäjinä toimivien kauppayhtiöiden roolia.

89 Kantaja väittää, että kun komissio ei ottanut huomioon yhtäältä kaikkia kustannuksia, jotka aiheutuvat kantajan fob-hinnan ja yhteisön rajalle saapumisen välillä, ja toisaalta etuyhteydettömien kauppayhtiöiden, kuten Pagodan voittomarginaaleja, se laski prosenttimäärän, jolla hinnat alittivat normaaliarvon, kantajan osalta virheellisesti. Oikea laskelma olisi johtanut alemman polkumyyntitullin määräämiseen tai jopa siihen, ettei polkumyyntitullia olisi määrätty lainkaan. Sillä, että eurooppalaiset tuottajat eivät käytä muita yhtiöitä mallien suunnitteluun, laadunvalvontaan,

hintaneuvotteluihin, logistiikkaan ynnä muihin, ei voida perustella sitä, että kantajalle aiheutuneita kustannuksia ei oteta huomioon laskettaessa näiden tuotteiden cif yhteisön rajalla -hintaa. Kantajan mukaan normaalihinnan alittumista on nimittäin arvioitava ainoastaan tähän cif-hintaan viittaamalla.

90 Kantajan mukaan neuvoston käsiteltävänä olevasta kanneperusteesta esittämä tutkimatta jättämistä koskeva väite (ks. jäljempänä 91 ja 92 kohta) ei ole perusteltu, sillä se perustuu toteamuksiin, joita ei voida tarkistaa ilman komission toteuttamaa uutta laskelmaa. Merkityksellinen kysymys tältä osin on kantajan mukaan se, olisiko suunnilleen 38 prosentin suuruisen kauppayhtiön marginaalin lisääminen kantajan cif yhteisön rajalla -hintaan johtanut siihen, että vahinkomarginaali on alempi kuin kantajan polkumyyntimarginaali, mikä on täysin mahdollista. Lisäksi toisin kuin neuvosto esittää (jäljempänä 92 kohta) ensimmäisen kanneperusteen osalta, kannekirjelmä täyttää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklassa edellytetyt muotovaatimukset.

91 Neuvosto haluaa huomauttaa, että ”pienemmän tullin säännön” perusteella (ks. edellä 41 kohta) lopullisen polkumyyntitullin taso vahvistettiin kantajan osalta sen polkumyyntimarginaalin (9,7 prosenttia) perusteella, joka oli alempi kuin vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin taso (16,5 prosenttia). Tämän vuoksi toinen kanneperuste voi vaikuttaa riidanalaisen asetuksen pätevyyteen ainoastaan, jos osoitetaan, että vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin tason piti olla alempi kuin kantajan polkumyyntimarginaali. Vaikka otetaan huomioon Novin voittomarginaali, kantajan osalta prosenttimäärä, jolla normaaliarvo alittui, oli 28 prosenttia ja vahinkomarginaali oli 20 prosenttia. Tämän vuoksi kyseinen kanneperuste on ”tehoton eikä sitä voida ottaa tutkittavaksi”.

92 Neuvosto väittää myös, että toisen kanneperusteen osalta kanne ei täytä työjärjestyksen 44 artiklassa asetettuja muotovaatimuksia. Kantaja ei ole nimittäin esittänyt tosiseikkoja, joihin sen väitteet perustuvat, eikä selittänyt, millä tavalla toimielimet toimivat lainvastaisesti, vaan esitti ainoastaan perustelemattomia väitteitä. Tätä kanneperustetta ei näin ollen voida ottaa tutkittavaksi.

93 Muilta osin neuvosto toteaa, että käsiteltävänä oleva kanneperuste ei ole oikeudellisesti perusteltu.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

94 Aluksi on huomautettava, että ”pienemmän tullin säännön” seurauksena tuottaja, jolle on määrätty polkumyyntitulleja, ei voi riitauttaa niitä sillä perusteella, että tutkimuksissa on todettu yliarvostettu vahinkomarginaali tilanteessa, jossa tullien tasoksi on vahvistettu polkupyyntimarginaalin taso, kun viimeksi mainittu on sekä virheellisesti todettua vahinkomarginaalia että todellista vahinkomarginaalia alempi (ks. vastaavasti asia 250/85, Brother Industries v. neuvosto, tuomio 5.10.1988, Kok., s. 5683, 24 kohta).

95 Kuten käsiteltävässä asiassa komission 10.7.2006 päivätystä kirjeestä ja erityisesti sen vahingon laskentaa koskevasta liitteestä ilmenee, kantajan yhteisön markkinoille viemään malliin liittyvä prosenttimäärä, jolla normaaliarvo alittui, on 32,3 prosenttia, kun taas prosenttimäärä, jolla viitearvo alittui, on 66 prosenttia. Kantaja ei ole riitauttanut tässä laskelmassa käytettyä menetelmää eikä lukuja.

96 Lisäksi kantajan 18.7.2006 päivätyn kirjeen III osassa esitetyistä perusteluista ilmenee, että kauppayhtiöiden, joiden välityksellä kiinalaiset tuottajat saattavat tuotantonsa Euroopan markkinoille, voittomarginaali on 25–38 prosenttia. Kantajan mukaan tämä marginaali olisi pitänyt lisätä sen cif yhteisön rajalla -hintaan, mikä olisi pienentänyt kyseisen hinnan ja yhteisön tuotannonalan hintojen välistä eroa ja näin ollen prosenttimäärää, jolla viitehinnat alittuivat.

97 Neuvoston vastauskirjelmänsä liitteessä esittämistä laskelmista kuitenkin ilmenee, että vaikka se olisi korottanut kantajan cif yhteisön rajalla -hintaa Novin väitetyllä 38 prosentin voittomarginaalilla, prosenttimääräksi, jolla viitehinnat alittuivat, olisi

vahvistettu 20,05 prosenttia, kun otetaan huomioon tuodut määrät, jotka eivät aiheuta merkittävää vahinkoa, eli tasolle, joka ylittää kantajan polkumyyntimarginaalin, jonka perusteella lopullinen tulli vahvistettiin (9,7 prosenttia, ks. edellä 41 kohta). Tältä osin on todettava lisäksi, että vaikka otetaan huomioon kantajan unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin antamissa vastauksissa esitetty vaihtoehtoinen laskelma, jonka mukaan tullien, tutkimuksen ja kehityksen ynnä muiden sellaisten vuoksi tehdyn 17,30 prosentin mukautuksen jälkeen tehdään ylimääräinen 38 prosentin mukautus, näin vahvistettu prosenttimäärä, jolla viitehinnat alittuivat, on 15,32 prosenttia eli korkeampi kuin vahingon poistamiseksi tarvittava taso.

98 Tästä seuraa, että toinen kanneperuste on hylättävä tehottomana.

*Kolmas kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 20 artiklaa on rikottu, puolustautumisoikeuksia on loukattu ja perustelut ovat puutteelliset*

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

99 Kantaja väittää, että toimielimet eivät antaneet niille asianmukaisesti tiedoksi yhteisön teollisuudenalan kärsimää vahinkoa koskevien tosiseikkojen uutta analyysiä eivätkä antaneet niille mahdollisuutta esittää huomautuksiaan tästä lopullisten polkumyyntitullien malliin liittyvästä uudesta arvioinnista (ks. edellä 29 ja 30 kohta). Kantajan mukaan komissio ei myöskään selittänyt riittävästi syitä, joiden perusteella sen analyysiä oli muutettava ja oli käytettävä eri tietoja kuin niitä, jotka sisältyivät sen ensimmäiseen ehdotukseen.

100 Kantaja toteaa, että komissio katsoi 7.7.2006 päivätyssä lopullisessa ilmoituksessa, että 140 miljoonan kenkäparin vuotuinen tuonti ei vahingoittanut yhteisön

teollisuudenalaa, kun taas 28.7.2006 päivätyssä täydentävässä lopullisessa ilmoituksessaan se alensi tätä määrää merkittävästi 41,5 miljoonaan pariin selittämättä syitä, joilla se perusteli tätä muutosta, jonka ”vääristyneenä vaikutuksena” kantajan mukaan oli viitevuosien perusteella toteutetun manipulaation avulla kääntää päälaelleen Kiinan ja Vietnamin osalta määrättyjen tullien arvo. Kantajan mukaan DDS-järjestelmässä käyttöön otettavien määrällisten kiintiöiden taloudellisena tarkoituksena on vastata tuonnin määrästä aiheutuvaan paineeseen, jonka ei kuitenkaan katsota johtuvan vilpillisistä käytännöistä, kun taas polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä on tarkoitus vastata polkumyynnin muodostamiin vilpillisiin käytäntöihin. Kun otetaan huomioon nämä erot, viiden päivän määräaika, jonka komissio myönsi kantajalle, jotta se voi esittää huomautuksensa uudesta ehdotuksesta, on kantajan mukaan riittämätön, mitä se arvosteli hallinnollisen menettelyn aikana.

101 Kantajan mukaan riidanalaisen asetuksen 301 perustelukappale, jota koskeva komission viimeinen ehdotus hyväksyttiin, ei sisällä riittäviä perusteluja tämän eron suhteen eikä siinä esitetä perusteluja uuden menetelmän soveltamiselle. Sen sijaan riidanalaisen asetuksen 301 perustelukappaleessa ainoastaan toistetaan täydentävän lopullisen ilmoituksen 280 kohdan sanamuoto, joka ei sisällä lisätietoja. Täydentävä lopullinen ilmoitus ei myöskään sisällä yhtään riidanalaisen asetuksen 301 perustelukappaleessa kuvatun menetelmän taustalla olevaa lukua tai laskelmaa, eikä sen perusteella voida selittää sellaisten vuosien, arvojen ja määrien käyttämistä, jotka poikkeavat ensimmäisessä ehdotuksessa käytetyistä. Kantajan mukaan toimielimet ovat myös rikkoneet perusasetuksen 20 artiklaa, jossa edellytetään sellaisten yksityiskohtien ilmoittamista, jotka tukevat olennaisia tosiseikkoja ja huomioita, joiden perusteella komissio aikoo ehdottaa lopullisten toimenpiteiden toteuttamista. Kantajan mukaan komission uuden lähestymistavan taustalla olevaa tosiseikkojen arviointia ei ole selitetty eikä perusteltu.

102 Lisäksi komissio on kantajan mukaan loukannut sen puolustautumisoikeuksia, kun komissio ei antanut sen esittää hyödyllisesti kantaansa useista merkittävistä kysymyksistä, kuten uuden ehdotuksen kohtuullisuudesta, väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden paikkansapitävyydestä ja merkityksestä, komission laskelmista ja seikoista, jotka se on esittänyt polkumyyntiä ja yhteisön teollisuudenalan kärsimää vahinkoa

koskevien toteamustensa tueksi. Kyseessä olevat kaksi järjestelmää ovat nimittäin perustavanlaatuisesti erilaisia niiden perustana olevan tosiseikkojen analyysin osalta. Nämä erot aiheuttivat kantajan mielestä selvästi vastakkaisia seurauksia kiinalaisille ja vietnamilaisille tuottajille ilman, että komissio olisi kuitenkaan selittänyt, miten se päätyi tähän tulokseen, tai antanut henkilöille, joita asia koskee, mahdollisuutta käyttää puolustautumisoikeuksiaan.

103 Neuvoston yritys minimoida näiden kahden ehdotuksen väliset erot toteamalla, että käytetyssä järjestelmässä otetaan huomioon se, että ainoastaan tietyt määrälliset raja-arvot ylittävä tuonti aiheuttaa vahinkoa, merkitsee kantajan mukaan sitä, että polkumyyntitulleja määrätään tuonnille, joka ei aiheuta vahinkoa, mikä on perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan vastaista. Kantajan mukaan sitä, että se on voinut esittää tästä järjestelmästä joitakin huomioita perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa säädettyä kymmenen päivän vähimmäisaikaa lyhyemmän määräajan kuluessa, ei myöskään voida käyttää sitä vastaan eikä sillä voida korjata komission antamien tietojen puutteellisuutta. Sitä, oliko komission myöntämä määräaika asianmukainen kantajan puolustautumisoikeuksien noudattamisen kannalta, on nimittäin arvioitava komission käyttämän menetelmän muutoksen laajuuteen nähden sekä siihen nähden, ettei uudesta oikeudellisesta arvioinnista ja tosiseikkojen arvioinnista ole annettu tietoja tai selityksiä. Tältä osin kantaja huomauttaa, että kun toimielimet eivät anna asianmukaisia selityksiä käyttämästään menetelmästä ja tosiseikkojen arvioinnista, sen, että se on voinut esittää joitakin huomioita, merkitys on rajallinen eikä se merkitse sitä, että perusasetuksen 20 artiklan taikka yhteisön oikeuden tai WTO:n oikeuden yleisperiaatteiden vaatimukset olisi täytetty. Lisäksi komissio noudatti itse erittäin rajoittavaa aikataulua, mikä sulki pois mahdollisuuden pidentää määräaikaa, joka oli myönnetty kommenttien esittämiseksi täydentävästä lopullisesta ilmoituksesta. Lisäksi useita kuukausia kestäneitä keskusteluja käytiin DDS-järjestelmästä eikä lopulta hyväksytystä järjestelmästä.

104 Kantaja katsoo, että täydentävän lopullisen ilmoituksen puutteiden ja riittämättömän määräajan vuoksi sillä ei ollut mahdollisuutta esittää komissiolle syitä, joiden vuoksi hyväksytty lähestymistapa oli epäasianmukainen tai kohtuuton, eikä esittää

näkökantaansa tässä asiakirjassa esitetyn ehdotuksen taustalla olevasta menetelmästä tai luvuista.

105 Kantaja toteaa lopuksi, että jos sille olisi annettu asianmukainen mahdollisuus esittää kommentteja täydentävästä lopullisesta ilmoituksesta, se olisi väittänyt ensiksi, että ehdotettu järjestelmä rikkoo perusasetuksen 1 artiklan 1 kohtaa, koska se johtaa siihen, että polkumyyntitulleja määrätään tuonnille, joka ei aiheuta vahinkoa, toiseksi, että niistä kunkin osalta olisi pitänyt laskea yksilöllinen vahinkomarginaali, ja kolmanneksi, että komission viimeinen ehdotus oli kohtuuton ja suhteeton, koska korjatun tosiseikkojen arvioinnin, jota ei ollut selitetty eikä perusteltu, ”vääristyneenä vaikutuksena” oli kääntää päälaelleen Kiinan ja Vietnamin osalta määrättyjen tullien arvo.

106 Neuvosto, jota komissio ja CEC tukevat, kiistää kantajan väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

107 Kolmannessa kanneperusteessaan kantaja väittää ensiksi, että toimielimet rikkoivat perusasetuksen 20 artiklaa sillä perusteella, että komissio ei yhtäältä ilmoittanut seikkoja, joihin täydentävässä lopullisessa ilmoituksessa esitetyt laskelmat perustuivat, eikä toisaalta myöntänyt sille riittävää ja saman artiklan 5 kohdan mukaista määräaikaa esittää täysimääräisiä huomautuksia komission uudesta lähestymistavasta.

108 Toiseksi kantaja väittää, että toimielimet eivät ole esittäneet lopullisessa ilmoituksessa tai täydentävässä lopullisessa ilmoituksessa eivätkä riidanalaisessa asetuksessa perusteluja, joilla perusteltiin menetelmää, joka on otettu käyttöön vahinkoa

aiheuttamattoman tuonnin määrän huomioon ottamiseksi ja jolla vähennetään vahinkomarginaalia sen sijaan, että vahinkoa aiheuttamattomaan tuontiin ei sovellettaisi polkumyyntitullia. Nämä olosuhteet merkitsevät kantajan mukaan sitä, että sen puolustautumisoikeuksia on loukattu ja perustelut ovat puutteelliset.

109 Aluksi on todettava, että perusasetuksen 20 artiklassa säädetään yksityiskohtaisista säännöistä, jotka liittyvät asianomaisten osapuolien, erityisesti viejien, oikeuteen tulla kuulluksi, joka on yksi yhteisön oikeudessa tunnustetuista perusoikeuksista ja joka käsittää oikeuden saada tietoja niistä keskeisistä tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella suunnitellaan lopullisten polkumyyntitullien käyttöönoton suosittelemista (ks. vastaavasti asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991, Kok., s. I-3187, 15 kohta ja asia T-147/97, Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok., s. II-4137, 55 kohta).

110 Tässä tilanteessa perusasetuksen 20 artiklan rikkomista koskevien kantajan väitteiden on tulkittava viittaavan sen puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen, sellaisena kuin ne on vahvistettu yhteisön oikeusjärjestyksessä, tämä säännös mukaan lukien (ks. vastaavasti asia T-88/98, Kundan ja Tata v. neuvosto, tuomio 21.11.2002, Kok., s. II-4897, 131 kohta).

111 Tältä osin on huomautettava, että yrityksille, joita ennen polkumyyntiasetuksen antamista toteutettava tutkimusmenettely koskee, on annettava tilaisuus esittää hallinnollisen menettelyn aikana tehokkaasti oma kantansa asiassa esiin tuotujen tosiseikkojen ja olosuhteiden paikkansapitävyydestä ja merkityksellisyydestä samoin kuin näytöstä,

jonka komissio on ottanut huomioon polkumyynnin olemassaoloa ja siitä aiheutuvaa vahinkoa koskevan väitteensä tukena.

112 Tässä yhteydessä on myös todettava, että lopullisen ilmoituksen riittämättömyys aiheuttaa lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta annetun asetuksen pätemättömyyden vain silloin, kun osapuolet, joita asia koskee, eivät tämän laiminlyönnin vuoksi ole kyenneet tehokkaasti puolustamaan etujaan. Näin on erityisesti silloin, kun laiminlyönti koskee sellaisia tosiseikkoja ja huomioita, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt ja joihin perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan mukaan on kiinnitettävä erityistä huomiota lopullisessa ilmoituksessa. Näin on samoista syistä myös silloin, kun laiminlyönti koskee tosiseikkoja ja huomioita, jotka ovat erilaisia kuin ne, joihin komission tai neuvoston lopullisen ilmoituksen antamisen jälkeen tekemä päätös perustuu, kuten perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan viimeisestä virkkeestä ilmenee.

113 Kuten edellä 23–25 kohdassa todetaan, käsiteltävässä asiassa komissio suosi aluksi lopullisessa ilmoituksessa DDS-järjestelmää sen perusteella, että ainoastaan 140 miljoonan kenkäparin määrän ylittävä vuotuinen tuonti aiheuttaa perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua vahinkoa. Tässä arviossa tukeuduttiin määrällisten kiintiöiden järjestelmän voimassaoloon 1.1.2005 saakka, joka oli estänyt tällaisen vahingon, sekä laskelmaan Kiinasta vuonna 2005 tuoduista määristä. Tämän ehdotuksen mukaan lopullista polkumyyntitullia oli tarkoitus soveltaa Kiinasta peräisin olevaan tuontiin, jonka määrä ylittää 140 miljoonaa kenkäparia vuodessa. Polkumyyntitulli vastasi marginaalia, jolla viitehinta alittui ja joka on käsiteltävänä olevassa asiassa 23 prosenttia.

114 Kuten edellä 28 ja 29 kohdassa todetaan, komissio kuitenkin muutti täydentävän lopullisen ilmoituksen yhteydessä ehdotustaan, joka koskee vahingon poistamiseksi tarvittavien tullien mallia. Myös tämä uusi lähestymistapa perustui sellaisen tuonnin määrän olemassaoloon, joka ei aiheuta perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua

vahinkoa. Täydentävän lopullisen ilmoituksen mukaan kuitenkin sekä tämän vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin määrän laskentamenetelmä että tämän määrän vaikutus ehdotettujen lopullisten tullien malliin poikkesivat lopullisessa ilmoituksessa mainituista.

115 Täydentävässä lopullisessa ilmoituksessa komissio ensinnäkin huomautti, että marginaali, jolla Kiinasta peräisin olevan tuonnin viitehinnat alittuivat, oli 23 prosenttia. Toiseksi komissio totesi, että tutkimusajanjakson aikana Kiinasta peräisin olevan tuonnin määrä oli 38 prosenttia kahdesta kohdemaasta peräisin olevasta tuonnista. Tämä prosenttiosuus sovellettuna Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevan tuonnin kokonaismäärään vuonna 2003 (109 miljoonaa kenkäparia) vastasi noin 41,5:tä miljoonaa kenkäparia, jonka määrän ei katsottu aiheuttavan vahinkoa yhteisön teollisuudenalalle. Kolmanneksi komissio arvioi, että tämä määrä oli 28,26 prosenttia Kiinasta peräisin olevasta tuonnista vuonna 2005. Neljänneksi komissio alensi alun perin vahvistettua vahinkomarginaalia (23 prosenttia) 28,26 prosentilla, minkä seurauksena ”painotetuksi” vahinkomarginaaliksi tuli 16,5 prosenttia.

116 Edellä esitetystä seuraa, että lopullisessa ilmoituksessa ja täydentävässä lopullisessa ilmoituksessa esitettyjen menetelmien erot ovat seuraavat. Ensiksi sen sijaan, että komissio olisi määrittänyt vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin vuotuiseksi määräksi Kiinasta peräisin olevan tuonnin määrän vuonna 2005, se määritti tämän määrän kertomalla vuonna 2003 tuodun 109 miljoonan kenkäparin määrän 38 prosentilla. Kyseessä on Kiinasta peräisin olevan tuonnin prosenttiosuus näistä kahdesta kohdemaasta peräisin olevan tuonnin kokonaismäärästä tutkimusajanjakson aikana. Toiseksi sen sijaan, että komissio olisi jättänyt soveltamatta polkumyyntitullia tähän vuotuiseen määrään, jota täydentävän lopullisen ilmoituksen 278–280 kohdassa pidettiin vahinkoa aiheuttamattomana, se päätti ottaa huomioon tämän määrän alentamalla vahingon poistamiseksi tarvittavaa tasoa ja soveltamalla polkumyyntitullia ensimmäisestä tuodusta kenkäparista lähtien.

117 Tältä osin on todettava, ettei se, että komissio muutti analyysiään asianosaisten lopullisesta ilmoituksesta esittämien kommenttien jälkeen, sellaisenaan merkitse puolustautumisoikeuksien loukkaamista. Kuten perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan viimeisestä virkkeestä ilmenee, lopullinen ilmoitus ei nimittäin ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle. Tässä säännöksessä ainoastaan asetetaan komissiolle velvollisuus ilmoittaa mahdollisimman pian tosiseikoista ja huomioista, jotka poikkeavat niistä, jotka tukivat sen lopulliseen ilmoitukseen sisältyvää alkuperäistä lähestymistapaa. Asianosaiset voivat nimittäin tämän esityksen avulla ymmärtää ne syyt, joiden perusteella toimielimet hyväksyivät erilaisen kannan.

118 Tämän vuoksi sen määrittämiseksi, kunnioittiko komissio kantajan perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdan viimeisestä virkkeestä johtuvia oikeuksia, on vielä tarkistettava, ilmoittiko komissio sille vahinkoa ja vahingon poistamiseksi tarvittavien toimenpiteiden mallia koskevassa uudessa analyysissä käytetyistä tosiseikoista ja huomioista, sikäli kuin nämä poikkeavat lopullisessa ilmoituksessa käytetyistä (ks. edellä 112 kohta).

119 Tältä osin on todettava aluksi, että komissio totesi täydentävässä lopullisessa ilmoituksessa, että sen uudessa ehdotuksessa ei erotella toisistaan eri tuojaryhmiä.

120 Tämän jälkeen on todettava, että kantaja väittää virheellisesti, että se ei ole saanut tutustua seikkoihin, joiden perusteella komissio muutti vahinkomarginaalin 23:sta 16,5 prosenttiin. Edellä 115 kohdassa kuvattu menetelmä, joka koskee vahinkomarginaalin muuttamista ottaen huomioon vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin määrä, nimittäin mainitaan täydentävässä lopullisessa ilmoituksessa. On totta, että tässä asiakirjassa ei ilmoiteta Kiinasta peräisin olevan tuonnin tarkkaa määrää vuonna 2005 eli lukua, jonka perusteella voitaisiin tarkistaa, että prosenttiluku 28,26 prosenttia vastaa todellisuutta. Kun otetaan huomioon se, että komission mukaan 41,5 miljoonaa kenkäparia vastaa 28,26:ta prosenttia Kiinasta peräisin olevan tuonnin

kokonaismäärästä vuonna 2005, tästä voidaan kuitenkin päätellä, että tämä tuonti on kasvanut 146,85 miljoonaan kenkäpariin. Kantaja on itsekin toistanut tämän laskelman 2.8.2006 lähettämässään sähköpostissa (ks. edellä 31 kohta).

121 Edellä esitetystä seuraa, että komissio ilmoitti kantajalle syyt, joiden perusteella se laski vahinkomarginaalin ottaen huomioon vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin määrän. Se esitti myös kaikki luvut, joita se piti tältä osin merkityksellisinä, joten kantajan puolustautumisoikeuksia ei ole loukattu tältä osin.

122 On myös korostettava, että kantajan kanneperuste, sellaisena kuin se on esitetty kannekirjelmissä, koskee sen puolustautumisoikeuksien loukkaamista eikä perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan rikkomista. Tästä seuraa, että kysymystä siitä, onko riidanalaisessa asetuksessa käytetty järjestelmä perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukainen siltä osin kuin siinä määrätään polkumyyntitullit tuonnille, jonka määrä alittaa vahinkoa aiheuttamattomaksi katsotun vuotuisen raja-arvon, ei ole sellaisenaan asetettu unionin yleisen tuomioistuimen valvonnan alaiseksi.

123 Asianosaiset ovat yksimielisiä siitä, että asetettu määräaika päättyi 2.8.2006.

124 Kun komissio myönsi kantajalle kymmentä päivää lyhyemmän määräajan täydentävän lopullisen ilmoituksen kommentoimiseksi, se rikkoi perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaa (edellä 109 kohdassa mainittu asia Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomion 80 kohta). Tämä seikka ei kuitenkaan sinällään voi aiheuttaa riidanalaisen asetuksen kumoamista. On nimittäin vielä vahvistettava, että se seikka, että kantajalla on ollut käytettävissään laillista määräaikaa lyhyempi määräaika, vaikutti konkreettisesti sen puolustautumisoikeuksiin kyseessä olevassa menettelyssä (asia T-35/01,

Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomio 28.10.2004, Kok., s. II-3663, 331 kohta).

125 Tältä osin on todettava, että kantaja mainitsi 2.8.2006 lähettämässään sähköpostissa komission laskelmat ja esitti vaihtoehtoisen laskelman, joka johti erilaiseen ja sen mukaan oikeudenmukaiseen tulokseen. Tämän vuoksi kantaja ymmärsi komission perustelut ja saattoi ehdottaa sille toista lähestymistapaa. Lisäksi kantaja ei ole selvittänyt, miksi se ei voinut vedota perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan rikkomiseen komission sille asettamassa määräajassa. Näissä olosuhteissa on todettava, että sillä oli mahdollisuus esittää tehokkaasti kantansa.

126 Tästä seuraa, että kantajan puolustautumisoikeuksia ei ole loukattu.

127 Samoilla perusteilla on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan vahingon poistamiseksi tarvittavan tason laskemiseksi käytetyn menetelmän perustelut ovat puutteelliset. Riidanalaisen asetuksen perusteluja on arvioitava ottaen erityisesti huomioon kantajalle annetut tiedot ja kantajan hallinnollisen menettelyn aikana esittämät huomautukset (yhdistetyt asiat T-33/98 ja T-34/98, Petrotub ja Republica v. neuvosto, tuomio 15.12.1999, Kok., s. II-3837, 107 kohta).

128 Kuten edellä 40 kohdassa todetaan, käsiteltävässä asiassa riidanalaisen asetuksen 296–301 perustelukappale sisältää arviointeja, joiden perusteella neuvosto on hyväksynyt lopulta käyttöön otetun järjestelmän. Tämän vuoksi on niin, että kun otetaan huomioon se, että komissio ilmoitti kantajalle syyt, joiden perusteella se laski vahinkomarginaalin ottaen huomioon vahinkoa aiheuttamattoman tuonnin määrän, ja että se esitti myös kaikki luvut, joita se piti tältä osin merkityksellisinä (ks. edellä

119–121 kohta), on todettava, että riidanalaisen asetuksen perustelut ovat oikeudellisesti riittävät.

129 Näin ollen kolmas kanneperuste on hylättävä.

*Neljäs kanneperuste, jonka mukaan yhteisön teollisuudenalan kärsimän vahingon osalta on tehty oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe*

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

130 Kantaja katsoo, että vahinkoa koskeva päätös ei perustu riittävän pitkään normaalin tuonnin jaksoon eikä näin ollen perustu luotettaviin ja objektiivisiin tietoihin. Kun tutkimusajanjakso ulottuu 1.4.2004 ja 31.3.2005 väliselle ajalle, komissio nimittäin vakuuttui siitä, että tuonnin lisääntyminen määrällisten rajoitusten järjestelmän päättymisen jälkeen aiheuttaa erityisen huomattavaa vahinkoa yhteisön teollisuudenalalle, ainoastaan kolmen kuukauden eli vuoden 2005 ensimmäisen neljänneksen perusteella. Ilmeiset aihetodisteet vuonna 2004 aiheutuneesta merkittävästä vahingosta, joihin komissio viittaa täydentävän lopullisen ilmoituksen uudessa H osassa olevassa 277 kohdassa, eivät kantajan mukaan merkitse sitä, että merkittävää vahinkoa olisi tosiasiallisesti aiheutunut vuonna 2004. Sitä, että vuonna 2004 ei ole aiheutunut merkittävää vahinkoa, tukevat kantajan mukaan se, että tuonti lisääntyi kyseisenä vuonna vain vähän vuoteen 2003 verrattuna, ja lopullisen ilmoituksen 285 kohta. Toisin kuin neuvosto väittää, määrällisten kiintiöiden tarkoituksena ei ollut antaa suojaa polkumyynnillä tapahtuvalta tuonnilta. Lisäksi kantaja katsoo, että vahinkotekijöiden analyysillä vuoden 2003 osalta ei ole merkitystä, sillä tällöin ei ollut vahingollista polkumyyntiä, kuten komissio on myöntänyt.

131 Kantajan mukaan vuoden 2005 kolme ensimmäistä kuukautta muodostavat sellaisten markkinoiden avautumisen alkuvaiheen, joihin oli yli kahdentoista vuoden ajan sovellettu tiukkaa määrällisten rajoitusten järjestelmää. Kuten komissio totesi lopullisessa ilmoituksessa, tätä määrällisten rajoitusten järjestelmän voimassaolon päättymisen jälkeistä ajanjaksoa vääristivät keinotekoisesti tähän tapahtumaan liittyvät odotukset. Riidanalainen asetus perustui näin ollen tietoihin, jotka liittyvät lyhyeen ajanjaksoon, jonka perusteella ei ole mahdollista saada luotettavia tietoja määrällisten rajoitusten poistamisesta. Tästä seuraa kantajan mukaan, että neuvosto rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa.

132 Neuvosto, jota komissio ja CEC tukevat, kiistää kantajan väitteiden paikkansapitävyyden.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

133 Ensiksi on todettava, että polkumyyntitullien määrääminen ei ole aiempaan toimintaan liittyvä sanktio vaan puolustautumis- ja suojatoimenpide polkumyynnistä syntyvää vilpillistä kilpailua vastaan. Tutkimus on siis tarpeen suorittaa mahdollisimman ajankohtaisten tietojen perusteella, jotta voidaan määrätä polkumyyntitulleja, joilla kyetään suojaamaan yhteisön tuotannonalaa polkumyynniltä (asia C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomio 3.10.2000, s. I-8147, 91 ja 92 kohta ja asia T-138/02, Nanjing Metalink v. neuvosto, tuomio 14.11.2006, Kok., s. II-4347, 60 kohta).

134 Kun toimielimet toteavat, että tuotteen, johon on aiemmin sovellettu määrällisiä rajoituksia, tuonti lisääntyy näiden rajoitusten voimassaolon päättymisen jälkeen, ne

voivat ottaa huomioon tämän tuonnin lisääntymisen, kun ne arvioivat yhteisön teollisuudenalan kärsimää vahinkoa.

135 Toiseksi on todettava, kuten neuvosto huomauttaa, että lopullisen ilmoituksen 283 kohdassa esitetty komission arvio, jonka mukaan tuotujen tuotteiden määrä lisääntyi määrällisten rajoitusten järjestelmän voimassaolon päättymisen jälkeen, ei osoita, että toimielimet olisivat vahingon toteamiseksi tukeutuneet yksinomaan tähän määrälliseen tekijään.

136 Kuten riidanalaisen asetuksen 162, 168–170, 187–206 ja 216–240 perustelukappaleesta ilmenee, toimielimet ottivat huomioon useita vahinkoa ja syy–seuraus-suhdetta koskevia tekijöitä, jotka eivät liity pelkästään tutkimusajanjakson viimeiseen vuosineljännekseen vaan myös tarkastelujaksoon.

137 Tästä seuraa, että myös neljäs kanneperuste on hylättävä.

138 Tässä tilanteessa kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

**Oikeudenkäyntikulut**

139 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut neuvoston vaatimusten mukaisesti.

140 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti komissio ja CEC vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

**1) Kanne hylätään.**

**2) Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.**

**3) Euroopan komissio ja Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Julistettiin Luxemburgissa 4 päivänä maaliskuuta 2010.

Allekirjoitukset

# Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt ..... II - 886

Asian tausta ja riidanalainen asetus ..... II - 892

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset ..... II - 901

Oikeudellinen arviointi ..... II - 904

Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohtaa on rikottu sekä puolustautumisoikeuksia on loukattu polkumyyntimarginaalin laskennan osalta ..... II - 905

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ..... II - 905

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 907

– Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan väitetty rikkominen .... II - 907

– Puolustautumisoikeuksien loukkaamista koskeva väite ..... II - 910

Toinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 3 artiklaa on rikottu ..... II - 913

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ..... II - 913

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 916

Kolmas kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 20 artiklaa on rikottu, puolustautumisoikeuksia on loukattu ja perustelut ovat puutteelliset ..... II - 917

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ..... II - 917

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 920

Neljäs kanneperuste, jonka mukaan yhteisön teollisuudenalan kärsimän vahingon osalta on tehty oikeudellinen virhe ja ilmeinen arviointivirhe ..... II - 927

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ..... II - 927

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 928

Oikeudenkäyntikulut ..... II - 929